

пективенъ агентинъ да изкаже безграничното си съжаление за това скръбно явление, като даде най-формални увѣрения за поддържането на най-строга неутралностъ“.

Съ дата 31. май (пакъ новъ стилъ) е дадена слѣдната информация отъ Гюргево до английския вѣстникъ Daily News, която по тенденция не отстѣпя въ нищо на първото съобщение въ Журналъ де Деба: „Около 300 българи, разпрѣснати на малки банди по ромжнска територия, за да накупятъ оржжия, сж се качили отъ различни станции въху параходътъ „Радецки“, собственостъ на Дунавското параходно дружество, съ своитѣ скрити оржжия, и близу до Ломъ Паланка, градецъ до сръбската граница, сж слѣзли на турския брѣгъ. Мжчно е да се търси въ този фактъ и най-малката намѣса на Ромжния, и инцидентътъ не може да има никакви политически послѣдствия“. Понататъкъ, за успокоение на духоветѣ, вѣстникътъ съобщава, че положението на правителството, слѣдъ Дунавската афера е осигурено, солидно, а ручателство за това билъ изходътъ отъ току-що произвежданитѣ въ щцето врѣме избори за Камарата и Сената.

Очевидно, по-голѣмата частъ отъ тѣзи съобщения, явно тенденциозни, и въ извѣстни мѣста невѣрни, сж давани, може би отъ агенти на ромжнската държава, която упрѣкаваха, че фаворизира българскитѣ революционери. Между Портата и ромжнското правителство се водѣше цѣла дипломатическа война и слѣдъ завладѣването на „Радецки“ бѣше произлѣзълъ тѣй нарѣчения „кабинетенъ въпросъ“.

Никакъ не бива да ни удивлява това, че слѣдъ като се бѣлѣжи не вѣрно числото на възстанницитѣ, тѣзи сж наричани „банди“, и нататъкъ умишленно се намалява и значението на инцидента съ чуждия параходъ, и политическитѣ усложнения, които се явиха слѣдъ тоя инцидентъ. Още по-малко трѣбва да ни очудва и това, че по тие документи читателътъ едва